

CRÒNICA DE LA COMUNITAT VALENCIANA

Segon semestre de 2020

Reyes Marzal Raga*

Resum

El segon semestre de 2020 també ha estat molt afectat per la paràlisi institucional derivada de la crisi sanitària de la COVID-19, encara que hi ha novetats normatives i jurisprudencials d'interès. En l'àmbit de la funció pública, el TSJCV es pronuncia al voltant de l'exigència del valencià com a requisit per a la provisió de certs llocs de treball reservats a personal funcionari de l'Administració local amb habilitació de caràcter nacional. D'altra banda, hi ha tres decrets sobre canvi de denominació de municipi per la forma exclusiva en valencià, i molt concretament el canvi de denominació de Villanueva de Castellón per la forma exclusiva en valencià «Castelló» ha estat objecte de discrepància per part del municipi de Castelló de la Plana, capital de la província de Castelló. També en l'àmbit organitzatiu hi algunes novetats normatives, en aprovar-se un nou Reglament Orgànic i Funcional de la Conselleria d'Educació, Cultura i Esport. Així mateix, s'han introduït modificacions en la composició de l'AVL, en compliment de la Llei [12/2017, de modificació de les lleis reguladores de les institucions de la Generalitat per garantir la igualtat entre dones i homes als seus òrgans](#). Per últim fem esment a l'activitat de foment, que inclou no sols accions formatives per a l'impuls del valencià i subvencions per al foment del valencià, sinó també la signatura d'un protocol general de col·laboració per a una normativa inclusiva i unitària.

Paraules clau: Funció pública valenciana, toponímia, organització administrativa, AVL, protocols generals de col·laboració

LEGISLATIVE REPORTS ON THE VALENCIAN COMMUNITY

Second half of 2020

Abstract

The second half of 2020 has also been severely affected by the institutional paralysis resulting from the COVID-19 health crisis, although there are some interesting regulatory developments and case law. In the field of the civil service, the High Court of Justice of the Valencian Community (TSJCV) ruled on the need to speak Valencian as a requirement for certain jobs reserved for civil servants of the local administration with national qualification. On the other hand, there are three decrees on the change of the name of a municipality exclusively in Valencian, and very specifically the change of name of Villanueva de Castellón to the exclusive form in Valencian "Castelló" has been object of disagreement on the part of the municipality of Castelló de la Plana, capital of the province of Castellón. There are also some normative developments in the organisational field, with the approval of a new Organic and Functional Regulation of the Ministry of Education, Culture, and Sport. Likewise, modifications have been introduced in the composition of the Valencian Language Academy (AVL), in compliance with Law 12/2017, amending the laws regulating the institutions of the Generalitat to guarantee equality between women and men in its bodies. Finally, we mention promotion activity, which includes not only training actions for the promotion of Valencian and subsidies for the promotion of Valencian, but also the signing of a general collaboration protocol for an inclusive and unitary legislation.

Keywords: Valencian civil service, toponymy, administrative organization, AVL, general protocols of collaboration

* Reyes Marzal Raga, professora titular de dret administratiu. Universitat de València-Estudi General (UVEG). reyes.marzal@uv.es

Citació recomanada: Marzal Raga, Reyes. (2021). Crònica legislativa de la Comunitat Valenciana. Segon semestre de 2020. *Revista de Llengua i Dret, Journal of Language and Law*, 75, 248-252. <https://doi.org/10.2436/rld.i75.2021.3615>

Sumari

1 Funció pública: el coneixement del valencià no pot ser requisit per a la provisió de llocs de treball reservats a personal funcionari de l'Administració local amb habilitació de caràcter nacional

2 Toponímia: de nou sobre la denominació «Castelló» i altres qüestions

3 Organització administrativa

3.1 Nou Reglament orgànic i funcional de la Conselleria d'Educació, Cultura i Esport

3.2 Renovació de l'AVL en compliment de la Llei 12/2017, de modificació de les lleis reguladores de les institucions de la Generalitat per garantir la igualtat entre dones i homes als seus òrgans

4 Activitat de Foment

4.1 Accions formatives per a l'impuls del valencià

4.2 Subvencions per al foment del valencià

4.3 Signatura d'un protocol de col·laboració per una normativa inclusiva i unitària

1 Funció pública: el coneixement del valencià no pot ser requisit per a la provisió de llocs de treball reservats a personal funcionari de l'Administració local amb habilitació de caràcter nacional

La secció segona de la Sala Contenciosa Administrativa del TSJCV, en la [Sentència 731/2020, de 14 d'octubre \(recurs núm. 461/2018\)](#) ha anul·lat l'exigència com a requisit per integrar-se en una bossa de treball estar en possessió del certificat B1/Elemental de coneixement del valencià corresponent al Marc europeu de referència per a les llengües. La interlocutòria resol el recurs d'apel·lació interposat front a la Sentència 274/2018 del Jutjat Contenciós-Administratiu núm. 5 de València, de 7 de maig de 2018 (recurs núm. 454/2017), desestimària del recurs interposat pel Consell General dels Col·legis Oficials d'Habilitats Nacionals (COSITAL) front a la inadmissió del recurs de reposició front a la [Resolució de 2 de març de 2017, del Director General d'Administració Local](#), per la qual es convoca el procediment per a la constitució d'una bossa de treball destinada a la provisió amb caràcter interí de llocs de treball reservats a personal funcionari de l'Administració local amb habilitació de caràcter nacional corresponent a la subescala Secretaria-Intervenció.

Després d'admetre la legitimació de COSITAL, d'acord amb la doctrina de la mateixa Sala expressada en la [Sentència 574/2017, de 23 de desembre \(recurs 200/2015\)](#), el Tribunal analitza la jurisprudència sobre el requisit del coneixement del valencià per a l'accés a la funció pública valenciana, que ha estat admès fins que la [Llei 27/2013, de 27 de desembre, de Racionalització i Sostenibilitat de l'Administració Local](#) va introduir canvis en l'article 92 bis de la [Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de bases de règim local](#), d'acord amb els quals l'aprovació de l'oferta d'ocupació pública, la selecció, formació i habilitació dels funcionaris de l'Administració local amb habilitació nacional correspon a l'Estat. D'aquesta manera, l'assumpció d'aquesta competència de caràcter bàsic per part de l'Estat comporta no només l'anul·lació de l'acte administratiu impugnat sinó també la declaració d'il·legalitat de l'article 4.2 del [Decret 154/2016, de 21 d'octubre](#), pel qual es regula el procediment de selecció de funcionaris interins i es creen les bosses de treball per a la provisió interina de llocs de treball reservats a personal funcionari amb habilitació de caràcter nacional. Cal recordar que la Sala del TSJCV és competent per a declarar la il·legalitat de la disposició reglamentària que dona suport a l'acte administratiu impugnant, d'acord amb allò que disposa l'[article 71.1 a\) de la LJCA](#).

En no plantejar-se com a pretensió aquesta il·legalitat de la disposició reglamentària, el Tribunal va fer ús de l'[article 33 de la LJCA](#), plantejant la tesis a les parts per tal que presentaren al·legacions, la qual cosa va fer la part actora (COSITAL).

Més enllà de la qüestió competencial que sustenta la decisió judicial, que ha estat resolta atesa la versatilitat i força expansiva de la normativa bàsica estatal per a desplaçar la legislació autonòmica; pel que fa al fons de l'assumpte, la Sentència analitza el tractament del coneixement del valencià com a mèrit o com a requisit per a la provisió de llocs de treball al sector públic, assenyalant les conseqüències que en cada cas comporta l'opció normativa en un o altre sentit. Aquesta qüestió està d'actualitat a la Comunitat Valenciana, que es troba en procés d'elaboració d'una nova Llei de funció pública on l'exigència del coneixement del valencià com a requisit no ha estat una qüestió pacífica. En relació amb l'[Avantprojecte de Llei de la Funció Pública Valenciana](#) és d'interès consultar l'informe emès per l'Acadèmica Valenciana de la llengua, en l'[Acord 26/2019 del Ple de l'AVL, adoptat en la sessió de 6 de setembre](#). També és molt aclaridor de la problemàtica actual en el debat parlamentari de la Llei el [Dictamen 305/2019, emès pel Consell Jurídic Consultiu](#), on es formulaven observacions essencials a l'avantprojecte de Llei, respecte del compliment dels terminis per al desenvolupament reglamentari de la regulació acreditativa del nivell de coneixement del valencià en l'àmbit de l'ocupació pública.

2 Toponímia: de nou sobre la denominació «Castelló» i altres qüestions

Tres són els decrets del Consell pels quals s'han acordat canvis en la denominació de municipis per tal d'utilitzar la forma exclusiva en valencià. Es tracta del Decret 191/2020, de 27 de novembre, d'aprovació del canvi de denominació del municipi de Rótova per la forma exclusiva en valencià «Ròtova» ([DOGV de 3 de desembre de 2020](#)); del Decret 111/2020, de 4 de setembre, del Consell, d'aprovació del canvi de denominació del municipi d'Herbés per la forma exclusiva en valencià «Herbers» ([DOGV de 8 de setembre de 2020](#)); i del Decret 112/2020, de 4 de setembre, del Consell, d'aprovació del canvi de denominació del

municipi de Villanueva de Castellón per la forma exclusiva en valencià «Castelló» ([DOGV de 8 de setembre de 2020](#)). Precisament, el canvi de denominació d'aquest últim municipi s'ha produït després d'un llarg camí per aconseguir el reconeixement del topònim «Castelló», front a denominacions utilitzades en períodes anteriors com ara Villanueva de Castellón (oficialment en castellà), Vilanova de Castelló, Castelló de la Ribera o més antigament, Castelló de Xàtiva. Cal recordar breument l'interessant recorregut jurisprudencial dels canvis que ha sofert aquest municipi, atès que la Secció Primera de la Sala Contenciosa Administrativa del Tribunal Superior de Justícia de la Comunitat Valenciana, en la Sentència de 13 de febrer de 1998 (recurs núm. 2370/94), va anul·lar el Decret 137/94, de 18 de juliol, pel qual s'aprovava el canvi de denominació del municipi de Villanueva de Castellón per la forma «Castelló de la Ribera» ([DOGV de 26 de juliol del 1994](#)). Poc després, el Tribunal Suprem, en Sentència de 21 d'abril de 2004 va estimar el recurs de cassació interposat per l'Ajuntament de Castelló de la Ribera contra la mencionada Sentència del TSJCV de 13 de febrer de 1998, ordenant la retroacció de les actuacions. Després de molts entrebancs, finalment el Decret 112/2020 aprova la denominació «Castelló», d'acord amb l'informe de la Secció d'Onomàstica de l'Acadèmia Valenciana de la Llengua, en reconèixer que «aquesta és la forma tradicional per la qual es coneix la població a tota la comarca i per tots els veïns». No obstant això, la decisió del Consell no ha estat ben rebuda per l'Ajuntament de Castelló de la plana, toponímic acordat pel [Decret 40/2019, de 22 de març](#) (DOGV 23/03/2019) i que al parer de la Corporació municipal impedeix que altre municipi tinga la mateixa denominació. Per tot això, i després que Consell de la Generalitat desestimés el requeriment previ interposat per l'Ajuntament de Castelló de la Plana, d'acord amb allò que disposa l'article 44 de la [Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa-administrativa \(LJCA\)](#), s'ha formulat recurs contenciós-administratiu davant el TSJCV sol·licitant la revocació del Decret 112/2020.

3 Organització administrativa

3.1 Nou Reglament orgànic i funcional de la Conselleria d'Educació, Cultura i Esport

El [Decret 173/2020, de 30 d'octubre, del Consell, d'aprovació del Reglament orgànic i funcional de la Conselleria d'Educació, Cultura i Esport](#) introdueix algunes modificacions amb impacte lingüístic. Concretament, la nova disposició inclou entre l'estructura orgànica de la Conselleria la Direcció General de Política Lingüística i Gestió del Multilingüisme que, a més de les competències en matèria de política lingüística, traducció i correcció de textos en l'àmbit no universitari, assumeix entre d'altres, la gestió de les escoles oficials d'idiomes, la coordinació de la Comissió Interdepartamental per a l'ús del valencià, i la gestió del multilingüisme. A l'article 11 d'aquest nou Reglament orgànic es fixen les distintes competències per a l'aplicació d'una política dirigida a la normalització de la diversitat lingüística mitjançant la promoció social del valencià i el foment del multilingüisme.

3.2 Renovació de l'AVL en compliment de la Llei [12/2017, de modificació de les lleis reguladores de les institucions de la Generalitat per garantir la igualtat entre dones i homes als seus òrgans](#)

Amb data 4 de desembre de 2020 s'ha celebrat per insaculació el sorteig per a renovar un terç dels membres de l'AVL. La nova composició de l'Acadèmia, que es coneixerà al mes de març, haurà de complir les regles de paritat entre homes i dones que exigeix la [Llei 12/2017, de 2 de novembre, de la Generalitat, de modificació de les lleis reguladores de les institucions de la Generalitat per garantir la igualtat entre dones i homes als seus òrgans](#), per la qual cosa, segons [avança la pròpia AVL](#), els acadèmics no renovats seran substituïts pel mateix nombre de dones, de manera que la nova composició de l'AVL comptarà amb onze acadèmics i deu acadèmiques.

D'acord amb l'article 4 de la Llei 12/2017 es modifica l'apartat 2 de l'article 11 de la [Llei 7/1998, de 16 de setembre, de la Generalitat Valenciana, de Creació de l'Acadèmia Valenciana de la Llengua](#), per tal de donar compliment a la paritat entre els membres de l'AVL. L'article estableix que «En els processos de renovació es respectarà el principi d'igualtat entre dones i homes en funció del seu mèrit i la seua capacitat. Als efectes d'aquesta llei, es considera que hi ha igualtat entre dones i homes quan hi haja una presència mínima del 50 % de dones. El procés d'insaculació al qual fa referència aquest article es realitzarà garantint que el seu resultat no vaja en detriment de la presència del sexe infrarepresentat en l'òrgan».

4 Activitat de foment

4.1 Accions formatives per a l'impuls del valencià

Al llarg del segon semestre de 2020, l'activitat de foment dirigida a la convocatòria de accions formatives per a l'impuls del valencià ha estat mot afectada per la crisi sanitària generada per la COVID-19. No obstant això, s'ha mantingut l'activitat vinculada a les accions incloses en el Pla d'acompanyament lingüístic per al personal de l'Administració de la Generalitat, mitjançant la [Resolució de 5 d'octubre de 2020, de la Direcció General de Política Lingüística i Gestió del Multilingüisme](#), per la qual es convoquen cursos de formació lingüística i tècnica inclosos en el Pla d'acompanyament lingüístic per al personal de l'Administració de la Generalitat, [amb les correccions d'errades](#) posteriorment adoptades. També la Conselleria de Justícia, Interior i Administració Pública ha impulsat activitats formatives, entre les quals es troba la formació lingüística, d'acord amb la [Resolució de 15 de juny de 2020, de la Direcció General de Funció Pública](#), per la qual es convoquen les accions formatives del Pla de formació del personal al servei de la Generalitat de 2020.

Tanmateix, les Universitats públiques de la Comunitat Valenciana desenvolupen un important treball per al impuls del valencià, no només amb accions formatives sinó també amb premis i reconeixements.

4.2 Subvencions per al foment del valencià

Des d'una vessant subvencional, l'acció de foment del valencià també es pot trobar a la [Resolució de 23 de setembre de 2020, de la Conselleria d'Educació, Cultura i Esport](#), per la qual es convoquen, per a 2020, les subvencions per al foment del valencià destinades a ajuntaments, mancomunitats de municipis i entitats locals menors de la Comunitat Valenciana i del «Carxe», per a la creació i funcionament d'oficines o serveis de promoció del valencià. En aquest cas, es importat posar en relleu l'extensió de l'acció de foment al territori del anomenat «Carxe», que correspon a Regió de Múrcia però on es parla valencià. Aquest territori comprèn una part dels municipis de Iecla, Xumella i Favarella, així com els municipis valencians del Pinós i l'Alguenya.

També cal destacar l'acció de foment envers els treballs d'investigació, d'acord amb la [Resolució de 4 d'agost de 2020, de la Conselleria d'Educació, Cultura i Esport](#), per la qual es convoquen subvencions per al foment de treballs d'investigació i d'estudis en l'àmbit de la planificació lingüística i la lingüística aplicada en 2020. En aquest cas es tracta d'un tipus de convocatòria dirigida a la recuperació del valencià en els àmbits d'ús social i públic, que s'emmarca en l'objectiu de defensar el patrimoni cultural valencià. Es per això que es vol impulsar la investigació basada en dades empíriques i anàlisis pròpies de les ciències socials, amb l'objecte de conèixer la realitat social i lingüística del territori i així poder prendre millors decisions sobre la política lingüística.

Per últim, cal destacar la [Resolució de 22 de juny de 2020, de la Conselleria d'Educació, Cultura i Esport](#), per la qual es convoquen, per a 2020, les subvencions per al foment del valencià per a les institucions, entitats i associacions sense finalitat lucrativa i per a les persones jurídiques públiques i privades que realitzen projectes singulars de foment del multilingüisme en l'àmbit social.

4.3 Signatura d'un protocol de col·laboració per una normativa inclusiva i unitària

L'Acadèmia Valenciana de la Llengua (AVL), l'Institut d'Estudis Catalans (IEC) i la Universitat de les Illes Balears (UIB) han signat un protocol general que explicita la voluntat de cooperació de les tres institucions per a l'establiment d'un model normatiu de llengua comuna que siga unitari, amb la prioritat posada en les formes convergents però que alhora reculla i respecte les variacions internes de cada parlar segons l'àmbit geogràfic de la llengua. Aquest tipus de Protocol General respon a allò que disposa l'[article 47.1 de la Llei 40/2015, d'1 d'octubre, de Règim Jurídic del Sector Públic](#), en definir-los com a meres declaracions d'intencions de contingut general o que expressen la voluntat de les administracions i els subscriptors d'actuar amb un objectiu comú, sempre que no impliquen la formalització de compromisos legals específics i exigibles, per la qual cosa no tenen la consideració de conveni. Amb aquest Protocol General recentment subscrit, es vol reforçar la unitat de la llengua i, alhora, facilitar la identificació en el model normatiu de tots els parlants del corresponent territori lingüístic.